

Papírová válka. I to patří k naší dobrovolnosti.

Mnoho z vás už jistě slyšelo hodně o našich akcích, zásazích, počinech. Mnohokrát jsme také rozebírali akceschopnost, k níž patří zejména kontrola techniky, školení, očista a údržba. Vedení jednotky však nepracuje jen na zbrojnici. Dobrovolnost neznamená, že nemusíme nic splňovat. „Dobrovolně“ jsme na sebe spíše přijali závazky. Řízení jednotky je srovnatelné s řízením malé firmy. U všech členů je potřeba hlídat a vyřizovat různé náležitosti. Zdravotní prohlídky, účasti na školení, pojištění členů proti úrazu, proti poškození, jejich hmotná zodpovědnost. Školení bezpečnosti práce. Jejich oprávnění pro výkon funkce strojníka, velitele, pilaře. Zda oddýchali a mají platný průkaz nositele dýchací techniky. U strojníka zase oprávnění, a zda ujel během určité doby stanovené kilometry. U techniky především revize, funkčnost. Zda máme provozní náplně, palivo. Co je nutno opravit, vyměnit, zajistit. Co zvládneme sami, co předat odborné firmě. Hlídat STK a servis obecně.

Po každém zásahu papírování. Kdo řídil, kdo co dělal a čím. Provozní deníky, ujeté kilometry, moto hodiny. Složité zásahy jsou o velkém papírování. Vše musí sedět. Být zaznamenáno pro potřeby policie, soudu, pojišťovny. A pak se dostáváme k novému odvětví. Zajištění financí. Toto je ještě nad rámec toho všeho, co vedení jednotky zajišťuje. Mluvíme především o dotacích. Dlouhodobých i krátkodobých. O jejich sehnání, o zkoušení, jak výzvu napsat a odeslat. Jak si požádat a kde. A když už to vyjde, celý proces kontrolovat a připomínkovat až do závěrečného vyhodnocení ze strany poskytovatele. Finance čerpáme od státu, kraje, EU i nadačních fondů různých společností. Samozřejmě ne pokaždé vše vyjde, ale čím více toho podáte, tím větší pravděpodobnost máte. Děláme to jako jedna z mála jednotek v okolí. Ty většinou buď nic nepožadují, nebo to celé platí z kasy obce. Neříkám, že je to špatně, ale prostě, pokud je možné využít peníze odjinud, proč to neudělat. I když je s tím dost práce. Někdy až příliš. Z těchto zdrojů jsme dotovali např. cisternu, dopravní automobil, roční akceschopnost, kurzy, výjezdy mimo obec, plovoucí čerpadlo, radiostanici, externí defibrilátor, dva dýchací přístroje, jeden výjezdový tablet, budovu hasičské zbrojnice, nafukovací raft a nově teď řešíme renovaci obecního rozhlasu jako součást protipovodňových opatření a sledovaní toku potoka. Vše o svém volnu, zadarmo a na úkor rodiny. A to celé ne do své soukromé kapsy, ale veřejně, pro lepší a kvalitnější zásah u vás, občanů. Aby z toho nebyl jen výčet úspěchů,

nevyšla nám např. termokamera, překážky pro děti či další dýchací technika. Důležitá je ale ta snaha a aktivita zapojovat co nejvíc cizí zdroje a nechtít vše po našem zřizovateli. O to víc pak mrzí názory spoluobčanů, že hasičům se přeje, že se jim dostává a oni nakupují. Ano, ale obec je vždy jen žadatelem na konkrétní účel, jelikož nás zřizuje. My čerpáme a hledáme v odvětví hasičiny. Možná místo osočování by někteří mohli hledat v odvětví jiných, v těch, ve kterých se snaží zase angažovat oni. A jsou tací, kteří se neangažují nikde, ale poukazují na úspěchy druhých už jen z principu. Napadá mě jediné heslo. Voják se stará, voják má …